

ترجمان الحق و لسان الصدق يا ترجمة احقاق الحق و ازهاق الباطل

شکسته نسبتی خوش ۱۷ سطری ۲۲×۱۲ میلیمتر بخط
میرزا علی خان منشی تایینی ملقب به - صیفاءالسلطنه ، در ۱۹۰۶
ذق ۱۳۰۶ هـ ، نسخه در ۱۷ ذق ۱۳۰۷ هـ مقابله شده است ،
عنوان در متن و هامش شنگرف ، صفحات مجذول بطلا و مشکی
و لا جورد و شنگرف ، نام ناصرالدین شاه با طلا ، دارای سه
پیشانی و دو سر لوح مرصع که در زمینه طلا با زنگار ولا جورد
و سبز و سفید آب چل و بوته اندازی شده است ، گاقد فستقی ،
دارای ۷۴۶ ص - ۲۲/۷ $\times ۲۰$ میلیمتر شماره ۱۴۷۵۴ کتابخانه دانشگاه
و جدول طلایی ، نسخه شماره ۱۴۷۵۴ کتابخانه دانشگاه
الهیات مشهد .

سید جایل ، علامه نبیل ، ادیب اربیل ، قاضی نورالله بن سید شرف الدین حسینی
مرعشی شوشتاری متخصص به نوری ، مقتول به سال ۱۰۱۹ هـ در اکبرآباد هند^۱ ، که از
مردم شوستر بوده است و به شهد رضوی مسافرت کرده و در سال ۹۹۳ هـ به هند رفته
و در آنجا منصب قاضی القضاطی را بعهده داشته و بترویج مذهب جعفری همت گماشته
است^۲ ، دارای تألیفاتی ارزنده است در زمینه فنون مختلفه که مجموع آثار او را تا
یکصد و چهل کتاب نگاشته اند^۳ ، مهمترین و ارزنده ترین اثر او کتاب : «احقاق الحق و
ازهاق الباطل» است که سه مرتبه بچاپ رسیده ، و دارای چند ترجمه و تلخیص و
تعالیق است ، از جمله :

۱ - ایضاح احقاق الحق : ترجمه ایست بفارسی از سید میر تصیر الدین حسین بن
عبدالوهاب طباطبائی بهبهانی که آنرا برای شاه سلیمان صفوی نگاشته و نسخه ای از آن

در کربلا موجود است^۴.

۲ - ترجمان الحق و لسان الصدق: که این ترجمه نیز بهارسی است از میرزا محمد نائینی مجتهد، که نسخه مورد بحث ما است^۵.

۳ - ترجمه احقاق الحق: بزبان اردو، ترجمه ناقصی است که وسیله یکی از دانشمندان هندی نگاشته شده.

۴ - تلخیص احقاق الحق: که وسیله یکی از احفاد قاضی نورالله گردیده.

۵ - تعلیقه بر احقاق الحق: از شیخ مفیدالدین بن عبدالنبوی شیرازی.

۶ - تعلیقه بر احقاق الحق: از مولی محمد هادی بن عبدالحسین.

۷ - حاشیه احقاق الحق: از سید علاءالدوله نجل قاضی نورالله^۶.

نسخه‌ای که اکنون شناسانده میشود، ترجمه‌ایست غیرمطبوع که وسیله حاج میرزا محمد بن محمد نائینی مجتهد صورت پذیر فته، اعتماد السلطنه درباره مترجم نامبرده گوید: «میرزا محمد نائینی از جمله اجلّه فقهاء و عظاماء علماء بوده و در نایین و ملحقاتش و آنحدود با مور شرعیه مشغولی مینمود، کتاب مستطاب احقاق الحق من تصانیف السید السنده القاضی نورالله الشهید بهارسی ترجمه کرده است، سال یکهزار و سیصد و پنج از سرای نسپنج درگذشت»^۷.

پسر مترجم که کاتب نسخه‌ما است درباره پدر خود چنین گوید: «والد کمترین بندۀ درگاه آسمان جاه مرحوم حاج میرزا محمد مجتهد نائینی که از مبادی عمر جداً بتحصیل علم پرداخته و تا سن هشتاد و پنج که سنّه هزار و سیصد و پنج هجری نبوی صلی اللہ علیہ و آله بوده همه را مشغول تحصیل و تأليف و تکمیل و تصنیف بوده و لامحاله یک کرور بیت در فضائل اهلیت حضرت رسالت و خاندان طهارت و اصول فقه و عقاید و حکمت و کلام نظماً و نشرآ، عربیاً و فارسیاً مؤلف و مصنف برجای گذاشته... مرضاة» لوجه الله تعالى ترجمه این کتاب مستطاب را وجهه همت نموده سالی چند از اواخر عمر خود را صرف اتمام آن نمود و بحول الله تعالى و توفیقه این خدمت را بنام نامی همایونی روح العالمین فداء بانجام رسانده طریق مقام بی‌انجام پیش گرفت و این یادگار مخالف رانع الخلف خویش که: من نمانم این بماند یادگار، و آنرا بترجمان الحق و لسان الصدق موسوم ساخت (۸).

سیمینه از خوش

الله از این سیمینه که شنیدی میگردید بخواست. بخواستی همیزی خود را خواست و بخواست
بخواست. با خود بخواستی همیزی خود را خواست. بخواستی همیزی خود را خواست.
بخواستی همیزی خود را خواست. بخواستی همیزی خود را خواست. بخواستی همیزی خود را خواست.
بخواستی همیزی خود را خواست. بخواستی همیزی خود را خواست. بخواستی همیزی خود را خواست.
بخواستی همیزی خود را خواست. بخواستی همیزی خود را خواست. بخواستی همیزی خود را خواست.
بخواستی همیزی خود را خواست. بخواستی همیزی خود را خواست. بخواستی همیزی خود را خواست.
بخواستی همیزی خود را خواست. بخواستی همیزی خود را خواست. بخواستی همیزی خود را خواست.
بخواستی همیزی خود را خواست. بخواستی همیزی خود را خواست. بخواستی همیزی خود را خواست.
بخواستی همیزی خود را خواست. بخواستی همیزی خود را خواست. بخواستی همیزی خود را خواست.

لکن در پی این اتفاق میگذرد که مکاری که از این اتفاق باید ناشایستگی را در خود داشت این اتفاق را با خود میگیرد و این اتفاق را با خود میگیرد.	این اتفاق سرگفت و بسیار دمار
کمی پس از برخیم عاشقان خبر کمی زست برآینه برخی خود کمی بدرزی خون بد برپه آتش	کمی پاپی برخیم عاشقان خبر کمی زست برآینه برخی خود کمی بدرزی خون بد برپه آتش
وارد تپیدنک ایحیب هرگز من از تو راحت ایشتم ایدیک	وارد تپیدنک ایحیب هرگز من از تو راحت ایشتم ایدیک
کرده از دل عالم بودند و قدری کمی بخ و شکنچ و میان خیار و برد	کرده از دل عالم بودند و قدری کمی بخ و شکنچ و میان خیار و برد
کمی بخ و شکنچ و میان خیار و برد	کمی بخ و شکنچ و میان خیار و برد
شی کتابی است کتاب تحقیق	شی کتابی است کتاب تحقیق
شخشا لکلا ایکه در دیار وجود	شخشا لکلا ایکه در دیار وجود
نیاز نبود مراد از عشم و خرم آبود	نیاز نبود مراد از عشم و خرم آبود
و کن به پس دکردنی هر چه پیمان	و کن به پس دکردنی هر چه پیمان
تو آن محجه نکاری که پیش ملائست	تو آن محجه نکاری که پیش ملائست

باتوجه بگفته اعتمادالسلطنه که تاریخ وفات مرحوم نایینی ۱۳۰۵ ه. ش. بوده و گفته پسرش که ۸۵ سال عمر نموده است، پس تاریخ ولادت او ۱۲۲۰ ه. ق. خواهد بود. از خصوصیات زندگی مترجم چیزی در دست نیست جز آنچه گفته شد. امام راجعه به کتاب «ترجمان الحق» او مارا تاحدی بن نیاز ازین امر خواهد کرد. چه استواری ترجمه و سبک انشاء و رعایت اداء امانت و بیان حق مطلب، خواننده را بفضل و داش او معترف خواهد ساخت، بویژه که حضرت شیخ محمد هادی نجم آبادی که از اجله علماء و مشاهیر عصر او بوده است بر صحبت و اعتماد این ترجمه گواهی فرموده (۹).

مترجم کوشیده امثت که در ترجمه، حفظ امانت شود، و در مواردی که مناسب دیده است که توضیح پیشتری داده شود، اضافاتی مناسب وزیبا تحت عنوان: «قال المترجم، مترجم گوید، تکمیل جمیل وجز اینها» آورده و گاهی نیز به اشعاری که خود سروده استشهاد جسته است.

مرحوم نایینی به عنوان برگرداندن کتاب احقاق الحق از زبان تازی بپارسی خالی از تعصب نبوده و به ذکر مطاعن، خصم، علاوه بر آنچه مؤلف آورده بطور صریح ویا به اشاره پرداخته.

ترسیم کتاب پشیوه متن است که نخست کلام علامه را تحت عنوان: «مصنف رفع الله درجته» و بعد سخن فضل بن روزبهان را بعنوان «ناصیب خفضه الله» و سپس گفته صاحب احقاق الحق را بعنوان: «قاضی نور الله مرقده» ذکر کرده و در برخی از موارد سخن خود را تحت عنوان «مترجم گوید» آورده. مترجم در این مورد چنین گوید: حضرت آیة الله فی العالمین شیخ امامیه و عالم مذهب اثنی عشریه المعروف بعلامة الحلال قدس الله روحه وفتح فتوحه بدرخواست پادشاه فاضل باذل اولجایتو سلطان خدابنده محمد انصار الله برهانه برای اثبات حقیقت مذهب امامیه رضوان الله علیهم کتاب «کشف الحق» را تألیف فرموده و در آن کتاب ایراد حجج و دلائل از کتب و روایات اهل سنت نموده است و پس از آن حضرت در آغاز دولت با هدایت صفویه رحمة الله علیهم یکی از علمای سنتیان مسمی بفضل بن روزبهان از اهل اصفهان بر آن کتاب مستطاب ردی نوشته «ابطال نهج الباطل» مسمی ساخته، در آن کتاب حیلهای و تلبیسها و مفاحشات و جسارات با حضرت علامه جهان پرداخته است که با نظر بیخبران صواب نماید و بصحت و درستی

مشتبه آید ، لهذا جناب قاضی نورالله مرقده کتاب جلیل «احقاق الحق» را مرتب و مرصف فرموده ، در هر باب از ابواب کلام مرحوم علامه حلی را بعینه ایراد فرموده بعد از آن کلام فضل بن روزبهان شافعی اصفهانی را کماه و نقل نموده از آن پس در رد شباهات و دفع شکوه و ایرادات او سخن رانده چنان توضیح مطلب و تحقیق مقصود را در هر فصلی و مطلبی نمودار نموده است که هر فاصل و کاہل و قادر و جاهار را پس از دریافت سخن و قصیر معنی برای تأمل در تصدیق مجالی و برای بحث و سخن محل مقایی نمی‌ماند چنانکه بر مطالعین با معان نظر مکشوف میگردد انشاء الله تعالى .

سبک و انشای ترجمه ، فارسی آمیخته بلغات و ترکیبات عربی است که در خور بحث و تحقیق بیشتر است و این مختصر را گنجایش تفصیل آن نیست . معنی بعضی از لغات عربی متن و نیز ترجمة اشعار عربی که مورد استشهاد مترجم قرار گرفت در هامش آمده است .

سخنی گوته پیرآهن کاتب نسخه :

همانطور که قبل اشاره شده ، کاتب این نسخه از کتاب ترجمان الحق ، میرزا علی خان منشی نایینی ملقب به - صفاء السلطنه - است ، او فرزند حاج میرزا محمد مجتهد نایینی ، مترجم احراق الحق است که در فضل وهن و ارت پدر نامور است (۱۰) ، و از خوشنویسان معروف ربع آخر سده سیزده و ربع اول سده چهاردهم هجری می‌باشد ، شعر نیکو میسروده و در آغاز - نایب - تخلص میکرده و پس از اینکه به حضور حاج استاد غلام رضای نعمت‌اللهی معروف به - مشتاق علی شاه - رسید ، خود را بنام او متخلص ساخت ، تاریخ تولدش سال ۱۲۴۵ هـ ق. بوده و بسال ۱۳۱۸ قمری در کربلا درگذشته است .

میرزا علی خان صفاء السلطنه در فضائل و کمالات و شعردانی و شاعری و انشاء و مقامات اخلاقی و عرفانی ، از معاریف دوره خود بوده و تالیفات و انشاءات و استنساخات وی مفصل در مقدمه دیوان اشعار وی که فرزندش میرزا عباس خان آنرا بعنوان دیوان مشتاقی بچاپ رسانیده ضبط است (۱۱) .

صفاء السلطنه در سال ۱۲۸۹ هـ نیابت وزارت انتطباعات را داشت و در سال ۱۲۹۵ هـ

منشی باشی عباس‌میرزا گردید و در سال ۱۳۰۰ ه سمت منشی‌گری و معاونت وزارت خراسان را یافت، بسال ۱۳۰۱ ه بتقادی پدرش حاج میرزا محمد مجتهد نایینی از خراسان به تهران بازگشت و بتحریر احکام عدليه اشتغال داشت، در سال ۱۳۰۳ ه بخدمت تحریرات وزارت خانه مشغول بوده، در سال ۱۳۱۷ ه با سمت کارگزاری به کربلا روانه شد و در آنجا درگذشت.

یکی از آثار ارزنده صیفه‌السلطنه، تحریر نسخه حاضر است که با خط شکسته نستعلیق زیبا بر روی کاغذ فستقی که بالای هر صفحه مهر شیر و خورشید را دارد با قلم مشکی و شنگرف نگاشته و در پایان نسخه چنین گوید: چون حسب الوصیه مرحوم مبرور مترجم طاب ثراه منظور نظر با قصور و مکون خاطر کثیر الفتور بود که این نسخه مبارکه بحوالله تعالی و قوته و عنایة اولیائه علیهم السلام بدستیاری بعضی شیعیان خاص حضرت ولایت اساس مولی‌المولی والخواص امیر المؤمنین علیه وآلہ صلوات‌الله‌الملک‌الحق‌المبین از اعاظم رجال دولت علیه و افخم اکابر ملت سنیّه اثنی عشریه بحالیه انطباع درآید و این فیض خاص در افاضه بروجه عموم جلوه اختصاص ارزانی نماید و نسخه بخته بخط مرحمت دستگاه مترجم انحصار بر واحده داشت و احتیاط میرفت که در دست کتاب وغیرهم خدشه برععارض صفحه عارض گردد لهذا بر حسب تصدیق جناب مسیط طاب شیخ اجل صاحب‌العلم و کاشف‌العمل الراسد فی مرصد السداد الہادی سبیل الرشاد مؤتمن‌الحاضر والبادی، مقتدى الانام آقای حاجی شیخ محمد هادی النجم آبادی ادام الله فضله‌العالی و متع‌المسلمین بطول بقائه‌المتعالی با کمال عجلت بی‌اندیشه‌خجلت از قصور خط بتحریر و تسطیر این نسخه در حذاء نسخه اصل اقدام رفت و بحوالله المتعال صورت اتمام پذیرفت و کان ذلك فی ۱۹ شهر ذی القعده‌الحرام سنه ۱۳۰۶ در دار الخلافه الناصرة طهران صانها الله عن الحدث.

پس از ذکر مطلب فوق قصیده‌ای از کاتب نسخه است در ۴ بیت که در آن ناصر الدین شاه را مدح نموده باین مطلع:

آیا شکسته سر زلف دلبر دلدار که کس درست زدست نبرده دل بکنار

آغاز دیباچه کاتب نسخه: بسم الله سلطان خدا بنده انوار الله بر هانه یعنی اول‌جایتوخان

ابن ارغوان خان که هشتادین از سلاطین مقول بود .
 آغاز دیباچه مترجم : بسم الله احقاق الحق ونهج صدق حمد حضرت حکیم مطلق
 است که ما را شیعه ائمه دین که قرآن قرآن مبینند فرمود ...
 آغاز ترجمه : بسم الله حمد خداوندیرا سزا است که شیعه حق را بمقامی علی
 رفعت برآفرانست و رتبت همنامی با خلیل نامی خود .
 انجام : واگرچه التفات نماید ساق بساق و بسوی خداوندست مرجع و مساق وقد
 وقع الفراق من تحریر الترجمة بيد المترجم عصر الاربعاء الثاني عشر من شهر شوال المكرم
 من شهور سنة اثنين وثمانين ومائتين بعدالالف من الهجرةالمباركة ... الى يوم الدين.
 [پس از آن کلام کاتب نسخه وقصيدة او آمده است در دو برگ] .

* * *

منابع :

- ١ - خوانساری ، هیرز احمد باقر .
 روضات الجنات فی احوال العلماء والسدات ، قم ، اسماعیلیان : ١٥٩/٨ .
- ٢ - هرعشی ، آیة الله شهاب الدین نجفی .
 مقدمه احقاق الحق . تهران ، اسلامیه ، ١٣٧٧ : ١٥٨ بعده .
- ٣ - همان مدرک ، ٩٥ - ٩٧ .
- ٤ - آغاپرگ هیرانی ، محمد حسن .
 الذریعة الى تصانیف الشیعه . تهران : ٤٩٢/٢ .
- ٥ - محدث قمی ، عباس ابن محمد رضا .
 فوائد الرضویہ فی احوال علماء المذهب الجعفریہ ، تهران ، کتابخانه مرکزی ، ١٣٢٧ : ١٣٢٧ .
- ٦ - مقدمه احقاق الحق : ٣٤ .
- ٧ - اعتماد السلطنه ، محمد حسن خان .
 المآثر والآثار . سنائی : ١٦٧ .

۸ - مقدمه احراق الحق : ۴ .

۹ - دهخدا ، علی‌اکبر

لغتنامه ، تهران. سازمان لغتنامه ، ۱۳۴۱/۵۴۲ و ۴۳۰ .

۱۰ - بلاغی ، عبدالحجّة .

تاریخ نائین . تهران . ۱۳۶۹ : ۶۵ .

۱۱ - بیانی ، مهدی .

احوال و آثار خوش‌نویسان . تهران. دافنگاه تهران. ۱۳۴۶ : ۴۸۸/۲ - ۴۹۰ .

